

Sygn. akt VIII U 1725/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Korneliusz Jakimowicz

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2015 r. w Gliwicach

sprawy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o wymiar składki na ubezpieczenie wypadkowe

na skutek odwołania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 5 czerwca 2014 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala, iż odwołująca nie ma obowiązku uiszczenia opłaty dodatkowej z tytułu podwyższonej stopy procentowej o 50% składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującej płatnika w roku składkowym od 1 kwietnia 2013 r. do 31 marca 2014 r.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 1725/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 czerwca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C., na podstawie art. 34 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 r., nr 167, poz. 1322), stwierdził, że stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującą płatnika składek (...) Sp. z o.o. w roku składkowym obejmujący okres od 1 kwietnia 2013r. do 31 marca 2014r. podwyższa się o 50,00 % i ustala się w wysokości 2,90 % podstawy jej wymiaru.

W uzasadnieniu Oddział wskazał, że płatnik składek w okresie od kwietnia 2013r. do marca 2014r. w przekazanej dokumentacji rozliczeniowej wykazał stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe w różnej wysokości, tj. w okresie od 04/2013r. do 12/2013r. w wysokości 1,20 % (zaniżona wysokość) oraz w okresie od 01/2014r. do 03/2014r. w wysokości 1,93 % podstawy jej wymiaru, wobec czego Zakład dokonał ponownego ustalenia wysokości stopy, ustalając dla (...) Sp. z o.o. stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe w roku składkowym obejmujący

okres od 1 kwietnia 2013r. do 31 marca 2014r. w wysokości 2,90 % podstawy jej wymiaru, tj. stanowiącej 50 % stopy procentowej.

Odwołanie od tej decyzji złożył płatnik składek (...) Sp. z o.o. w R. podnosząc, że płatnik składek nie miał obowiązku sporządzania deklaracji (...), a składka za sporny okres została ustalona w prawidłowej wysokości. Pomyłka była spowodowana błędem polegającym na niewłaściwym wprowadzeniu do deklaracji (...) w programie (...) wysokości składki wypadkowej, a nie na nieprawidłowym jej ustaleniu, co zostało skorygowane, a niedopłata uregulowana. Dalej wskazał, iż firma nie była zobowiązana do ustalenia liczby ubezpieczonych i podawania grupy działalności, ponieważ nie była zobowiązana do składania deklaracji (...), a tym samym nie naruszyła art. 34 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił co następuje:

Firma (...) Sp. z o.o. w R. w 2012 roku zgłosił do ubezpieczenia wypadkowego nie więcej niż dziewięciu ubezpieczonych.

Płatnik składek w okresie od kwietnia 2013r. do marca 2014r. w przekazanej dokumentacji rozliczeniowej wykazał stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości 1,20 % podstawy jej wymiaru w okresie od 04/2013r. do 12/2013r. oraz w wysokości 1,93 % w okresie od 01/2014r. do 03/2014r.

Odwołujący na listach płac naliczał składkę na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości 1,93 % podstawy wymiaru, ale przy transferze danych do programu (...) wprowadzono składkę w wysokości 1,20 %. Następnie po uzyskaniu informacji, iż spółka odprowadza składkę na ubezpieczenie wypadkowe w zaniżonej wysokości płatnik składek złożył deklaracje korygujące i uregulował niedopłatę.

Wyrównanie składek na ubezpieczenie wypadkowe nastąpiło w miesiącu lipcu 2014 roku.

Powyższe okoliczności faktyczne Sąd ustalił na podstawie: zeznań świadka: J. W. (zapis rozprawy z dnia 9 stycznia 2015r. 4 min. 26 sek. – 20 min. 46 sek.) oraz akt organu rentowego dołączonych do sprawy.

Sąd ocenił zgromadzony materiał dowodowy jako kompletny i wiarygodny, a poprzez to – mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie płatnika, (...) Sp. z o.o. w R., zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 27 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 r., nr 167, poz. 1322) stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe ustala się na rok składkowy.

Po myśli art. 28 ustawy stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe dla płatnika składek zgłaszającego do ubezpieczenia wypadkowego nie więcej niż 9 ubezpieczonych wynosi 50 % najwyższej stopy procentowej ustalonej na dany rok składkowy dla grup działalności, zgodnie z zasadami określonymi w art. 30.

Stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe dla płatnika składek zgłaszającego do ubezpieczenia wypadkowego co najmniej 10 ubezpieczonych ustala Zakład jako iloczyn stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe określonej dla grupy działalności, do której należy płatnik składek, i wskaźnika korygującego ustalonego dla płatnika składek, z zastrzeżeniem art. 33.

Liczbę ubezpieczonych, o których mowa w ust. 1 i 2, ustala się jako iloraz sumy ubezpieczonych podlegających ubezpieczeniu wypadkowemu w ciągu poszczególnych miesięcy poprzedniego roku kalendarzowego i liczby miesięcy, przez które płatnik składek był w poprzednim roku kalendarzowym zgłoszony w Zakładzie co najmniej 1 dzień.

Jeżeli płatnik składek zgłaszany jest w Zakładzie w okresie od dnia 1 stycznia danego roku do dnia 31 marca następnego roku, liczbę ubezpieczonych, o których mowa w ust. 3, ustala się w oparciu o liczbę ubezpieczonych podlegających zgłoszeniu do ubezpieczenia wypadkowego w miesiącu kalendarzowym, od którego płatnik składek został zgłoszony w Zakładzie.

Zgodnie z art. 34 jeżeli płatnik składek nie przekaze danych lub przekaze nieprawdziwe dane, o których mowa w art. 31, co spowoduje zaniżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, Zakład ustala, w drodze decyzji, stopę procentową składki na cały rok składkowy w wysokości 150 % stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych. Płatnik składek zobowiązany jest opłacić zaległe składki wraz z odsetkami za zwłokę.

Jeżeli płatnik składek nie przekaze danych lub przekaze nieprawdziwe dane, o których mowa w art. 31, co spowoduje zawyżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, Zakład ustala stopę procentową składki na cały rok składkowy w wysokości stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych.

Przepis ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do płatników składek, o których mowa w art. 28 ust. 1 i art. 33 ust. 1 i 2, którzy nieprawidłowo ustalili liczbę ubezpieczonych lub grupę działalności, przy czym, jeżeli płatnik składek stwierdzi nieprawidłowość, obowiązany jest on ponownie ustalić stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe we własnym zakresie.

W przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 2, płatnik składek zobowiązany jest złożyć brakującą informację lub dokonać korekty nieprawidłowej informacji.

Kwestia sporna dotyczyła ustalenia, czy w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych uzasadniające podwyższenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe.

Bezspornym w sprawie było, iż płatnik składek (...) Sp. z o.o. w R. w 2012 roku zgłosił do ubezpieczenia wypadkowego nie więcej niż dziewięciu ubezpieczonych.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. nie kwestionował prawidłowości ustalenia liczby ubezpieczonych ani grupy działalności. Te okoliczności nie były podnoszone przez organ rentowy.

Zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2011r., II UZP 1/11 Zakład Ubezpieczeń Społecznych może zastosować sankcję określoną w art. 34 ust. 1 w związku z art. 34 ust. 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (jednolity tekst: Dz.U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322 ze zm.) wobec płatnika zgłaszającego do ubezpieczenia wypadkowego nie więcej niż 9 osób tylko wówczas, gdy nieprawidłowo ustalił on tę liczbę ubezpieczonych (nieprawidłowo zastosował art. 28 ust. 3 tej ustawy).

O ile w art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych z 2002 r. mowa jest o nieprzekazaniu danych lub przekazaniu nieprawdziwych danych do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż to ten organ ustala dla płatników wymienionych w art. 28 ust. 2 tej ustawy stopę procentową składki i czyni to według reguł sprecyzowanych w tym przepisie oraz w oparciu o informacje wymienione w art. 31 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych z 2002 r., o tyle art. 34 ust. 3 tej ustawy stanowi o nieprawidłowym ustalaniu przez płatnika liczby ubezpieczonych lub grupy działalności, albowiem w przypadku płatników wymienionych w art. 28 ust. 1 oraz art. 33 ust. 1 i 2 wymienionej ustawy oni sami określają stopę procentową składki na podstawie tych właśnie danych.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych może zastosować sankcję określoną w art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych z 2002 r. w związku z art. 34 ust. 3 tej ustawy wobec płatników zgłaszających do ubezpieczenia wypadkowego nie więcej niż 9 ubezpieczonych tylko wówczas, gdy nieprawidłowo ustalili oni tę liczbę ubezpieczonych, a rezultatem tej nieprawidłowości było zaniżenie stopy procentowej składki.

Pomiędzy nieprawidłowym ustaleniem liczby osób zgłoszonych do ubezpieczenia społecznego a zaniżeniem stopy procentowej składki musi zachodzić związek przyczynowo - skutkowy.

Przekazywanie przez płatnika do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składki w wysokości niższej od wymaganej, jeśli wynika ono z innych powodów niż nieprawidłowe ustalenie liczby osób zgłoszonych do ubezpieczenia społecznego (np. matematycznej pomyłki w wyliczeniu kwoty składki, wadliwego "przeimportowania" danych do programu komputerowego) nie wyczerpuje hipotezy normy art. 34 ust. 3 w związku z ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych z 2002 r. i nie implikuje skutku objętego jej dyspozycją (vide - Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2011r., II UZP 1/11, OSNP 2012/7-8/102 LEX nr 1130862, LEX nr 749835)

W świetle zebranego materiału dowodowego Sąd przyjął, że brak jest podstaw do podwyższenia stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe o 50 %, ponieważ płatnik składek (...) Sp. z o.o. w R. jako zgłaszający do ubezpieczenia wypadkowego nie więcej niż 9 ubezpieczonych zaniżył wprawdzie stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe, ale nie było to związane z nieprawidłowym ustaleniem liczby ubezpieczonych ani grupy działalności, a wynikało z wadliwego wprowadzenia danych do systemu komputerowego, wobec czego brak podstaw do zastosowania sankcji przewidzianej w art. 34 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 r., nr 167, poz. 1322).

Reasumując, w konsekwencji poczynionych ustaleń Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie nie zaistniały przesłanki uzasadniające podwyższenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe o 50 % płatnikowi składek: (...) Sp. z o.o. w R..

Mając na względzie powyższe, z mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.

SSO Grażyna Łazowska